

REGERINGEN

Försvarsdepartementet

Myndigheten för samhällsskydd o beredskap
2009 -07- 07
Ärendenummer 2009-10825

94062

Regeringsbeslut

10

2009-07-02

Fö2009/1451/SSK

Myndigheten för samhällsskydd och
beredskap
651 81 KARLSTAD

Framtagande av en strategi för förstärkningsresurser

Regeringens beslut

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska lämna förslag till en strategi för systemet med förstärkningsresurser vid större olyckor och extraordinära händelser utifrån gällande regelverk. Om eventuella brister uppmärksammas i systemet med förstärkningsresurser ska myndigheten lämna förslag om hur dessa brister bör åtgärdas. En hotbildsanalys ska redovisas för att beskriva vilka olika slags händelser som kan vara resurskrävande och vilka typer av resurser som i sådana fall kan behövas.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska i arbetet inhämta berörda aktörers synpunkter. Kostnader för eventuella förslag ska redovisas samt hur dessa förslag ska finansieras. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska vidare hålla Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) fortlöpande informerad under uppdragets genomförande.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska påbörja avvecklingen av de andningsskydd som inte längre bedöms vara användbara.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska senast den 1 december 2009 till Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) redovisa arbetet.

Ärendet

I den av riksdagen antagna propositionen Stärkt krisberedskap - för säkerhets skull (prop. 2007/08:92, bet. 2007/08:FöU12, rskr. 2007/08:193) anges att målen för arbetet med att successivt utveckla samhällets säkerhet syftar till att värna befolkningens liv och hälsa samt samhällets grundläggande värden och funktionalitet. De sårbarheter som finns i olika samhällsfunktioner kan inte helt förebyggas eller byggas bort. Därför bör det finnas en god krishanteringsförmåga i samhället.

I propositionen konstaterades att den operativa krishanteringen bör utföras av berörda aktörer enligt ansvarsprincipen. En olycka eller annan allvarlig händelse bör så långt som möjligt hanteras på lokal och regional nivå. Kommuner, landsting, länsstyrelser och andra lokala och regionala organ ska i en sådan situation, i enlighet med ansvarsprincipen, stödja och samverka med varandra. Detta gäller även vid kriser. Händelsens omfattning, komplexitet och konsekvenser kan emellertid innebära att den direkt eller successivt också måste hanteras på nationell nivå. I första hand innebär detta att centrala myndigheter lämnar expert- och resurstöd till regionala och lokala organ. Om en händelse berör flera ansvarsområden kan emellertid de centrala myndigheternas stöd till regionala och lokala organ behöva samordnas och stödet ske i samverkan med gemensam inriktning och tydliga prioriteringar.

I lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, lagen (2006:544) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap, lagen (1992:1403) om totalförsvaret och höjd beredskap samt förordningen (2006:942) om krisberedskap och höjd beredskap framgår bl.a. att kommuner är ålagda att ha en förmåga att utifrån sina behov kunna hantera olyckor och extraordinära händelser.

Skälen för regeringens beslut

Utifrån bl.a. ovan nämnda författningar ska kommuner dimensionera sina resurser och organisera sin verksamhet för att kunna hantera olyckor och kriser. Det kan dock uppstå situationer där det inte är rimligt att varje enskild kommun eller flera kommuner i samverkan har erforderliga resurser, utan att staten måste prioritera, samordna och förstärka insatserna för att förebygga, begränsa och mildra konsekvenserna. En strategi för förstärkningsresurser vid större olyckor och extraordinära händelser bör därför tas fram.

I samband med detta bör en hotbildsanalys redovisas som beskriver vilka olika slags händelser som kan vara resurskrävande och vilka typer av resurser som i sådana fall kan behövas.

Även ansvarsförhållandena mellan stat och kommun vad gäller förstärkningsresurser behöver belysas utifrån gällande regelverk. En resursinventering av vilka materiella och personella förstärkningsresurser som kan nyttjas i samband med stora olyckor och extraordinära händelser behöver vidare göras. Med förstärkningsresurser avses statliga resurser, resurser för höjd beredskap, landstings- och kommunala resurser, privata resurser samt resurser i form av frivilliga.

Försvarmaktens möjligheter att bidra med resurser i olika situationer bör vidare belysas mot bakgrund av den inriktning som regeringen har givit i propositionen Ett användbart försvar (prop. 2008/09:140, bet. 2008/09: FöU10, rskr. 2008/09:292).

FN, EU, Östersjösamarbetet och det nordiska samarbetets roll när det gäller att stödja Sverige med olika typer av förstärkningsresurser vid större olyckor och extraordinära händelser behöver belysas i arbetet. Detsamma gäller NATO, OPCW och IAEA:s möjligheter att bistå med förstärkningsresurser.

Avvecklingen av de andningsskydd som utgör en del av förstärkningsmaterielen för höjd beredskap och som inte längre bedöms vara användbara bör påbörjas utifrån vad som anges i propositionen Stärkt krisberedskap - för säkerhets skull (prop. 2007/08:92, 2007/08:92, bet. 2007/08:FöU12, rskr. 2007/08:193).

På regeringens vägnar

Sten Tolgfors

Per Brandtelli

Kopia till

Statsrådsberedningen/SAM, KH
Utrikesdepartementet/SP
Finansdepartementet/BA, KE, FA
Försvarmakten
Sveriges Kommuner och Landsting